

Прѣодоляването на икономическия факторъ въ другитѣ импулси на емиграцията изпѣква още въ първитѣ параграфи отъ книгата на Giovanni Preziosi: *Il problema dell'Italia d'oggi*. Вънъ отъ общитѣ причини за увеличаване на емиграцията той посочва и нѣкои по-специални главнитѣ отъ които сж :

1) Аграрната криза е тѣсно свързана съ лозарската и е дори една отъ прѣмитѣ послѣдници на тая послѣдната, която причини на Италия тѣжъкъ финансовъ безпорядѣкъ, и въ послѣдствие — дългове у селенитѣ и главно у дребнитѣ собственици.

2) Бѣднотата на почвата — неулѣкчена отъ намаляването на поземелния налогъ и отъ рационалното обработване — туряща винаги въ все по-критични условия дребната собственостъ.

3) Недостатѣчността на економически дружества и организации между по-малко заможнитѣ, по която причина селенина и занаятчия оставатъ беззащитни и вървятъ по кефа на буржоазията и капиталиститѣ.

„Всичко това сж причини съ отблъсквателна сила и ефектъ, които сж тикнали въ чужбина толкова много италианци, тогасъ когато вънъ отъ Италия дѣйствува привлекателната сила, която фаворизира имиграцията и съвдава нови и внушителни Италии въ чужбина, въ които днесъ почива тѣй голѣма частъ отъ социалъ — економическото бѣдаще на народа“.

*
* *

Италианцитѣ тѣй сж свикнали съ емиграцията, че дори и тия отъ тѣхъ които боравятъ съ економически въпроси я считатъ като едно отъ много естественнитѣ срѣдства срѣщу стопанствени кризиси или язви. Отъ тукъ и съответственната доктрина въ теорията на тия въпроси. Примѣръ: споредъ Giannitrapani (*Manuale di geografia economica*, Firenze, p. 4) емиграцията и коло-